

Farní zpravodaj

2015 / 4

prosinec

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Úvodem vyprošuji všem čtenářům Farního zpravodaje Boží požehnání a přeji, aby vánoční období prožili v radosti a pokoji a v příjemně otevřených lidských srdcích. S poděkováním za vše pěkné, dobré a radostné, co můžeme prožívat během roku.

P. Oldřich Kučera

Anděl jim řekl:

„Nebojte se! Hle, zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid:

V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán“

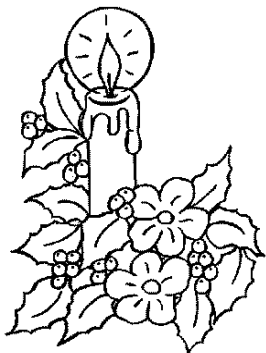
(Lk 2, 10-11)

Požehnané vánoční svátky a nový rok 2016 prožité v Boží přítomnosti vám všem přeji

členové redakční rady

PROŽITEK VÁNOC

Roland Leonhardt

Zima a první mrazíky se oděly
do bělostných šatů.
Člověku by se chtělo radostí vyskočit
do vzduchu, stejně jako to dělají děti.
A také pečená jablka nádherně voní.
Láká nás i marcipán a mandle.
Pestré vánoční stromky osvětlují tvoji tvář.
Všude, kam se člověk podívá, září řetězy světél.
Zcela ovlivněn předvánoční atmosférou
si zapaluji doma svíčku,
vezmu do ruky knihu a přemýšlím.
Krásná je doba vánoční.

ROZLOUČENÍ S VÁCLAVEM DUDKEM

Bůh nikomu nenadržuje, svou lásku dává bez podmínek.

Pozemský život je jako škola, v níž dostáváme příležitost naučit se mnoha důležitým věcem – třeba tomu, jak vycházet s ostatními lidmi nebo jak porozumět svým vlastním pocitům. Učíme se být upřímní a poctiví k sobě i druhým, učíme se dávat i přijímat lásku – a když úspěšně složíme všechny zkoušky (úplně stejně jako ve škole), smíme se vrátit do svého Pravého domova – k Bohu, odkud jsme všichni vyšli a kde se jednou zase shledáme se všemi lidmi, které jsme kdy měli rádi – jako když skončí škola a celá rodina se sejde večer doma.

A to je právě ten čas, kdy zde na zemi umíráme – kdy odkládáme své pozemské tělo, kdy jsme hotovi s veškerou prací, kterou jsme tu měli udělat, a kdy jsme připraveni vydat se zase dál.

Až uděláme všechnu práci, kvůli níž jsme byli posláni na zem, budeme smět vystoupit ze svého těla – které obepíná naši duši stejně jako kukla budoucího motýla. Až nastane ten pravý čas, budeme své tělo moci odložit, a pak už nás nebude nic bolet, ničeho se nebudeme bát a o nic se nebudeme

strachovat a budeme svobodní a volní jako nádherný motýl, který se vrací zpátky domů k Bohu a to je místo, kde už nikdy nebudeme sami a kde dál budeme růst a zpívat a tančit

a kde už navždycky budeme s těmi, které jsme měli a máme rádi, a kde nás bude obklopovat tolik lásky, že si to ani neumíš představit!

Výňatek z dopisu doktorky Elizabeth Kübler – Rossové, který napsala malému umírajícímu chlapci Dougymu, jsme mnozí mohli nedávno slyšet při smutečním rozloučení s Václavem Dudkem. Člověkem, který byl dlouhá léta bytostně spjat s touto farností a naším městem.

V osmdesátých letech minulého století „rozjel“ opravu kostela sv. Václava, kdy se společně s dalšími farníky pustil do nikdy nekončící práce. Z celého kostela se postupně odstraňovala padající omítka a kostel dostával nový kabát. Pro tuto činnost získal i pomocníky v rodině, a jen oni společně odpracovali několik tisíc hodin (vedly se záznamy). Víme, jaký postoj měl totalitní režim k církvi a jak těžké bylo získat prostředky na tyto opravy. Václavovi se přesto mnohokrát podařilo jako funkcionáři ČSL finance získat. Několikaleté opravy však postupně brigádníky vyčerpávaly a tak nebylo zvláštností, že na ohlášenou brigádu nepřišel nikdo – kromě Václava. Ale nevzdal to. Když skončila tato oprava, byly další a další. Všude se podle svých možností zapojil, nikdy neodmítl, když se na něj někdo obrátil. Mohla bych vyjmenovávat další aktivity a funkce, které zastával, ať už ve farnosti nebo ve městě. Ale přibývající léta a zdravotní problémy ho nutily přibrzdit.

Byl pevný ve svých názorech, i když se ne vždy setkal s pochopením. Přesto slušný a čestný.

Rovný chlap, který miloval svou rodinu a měl srdce na dlani.

Václave, a za tohle všechno a mnoho dalšího, jsem si Tě vždycky vážila. Svědčil jsi o své víře, neokázalé, ale žité.

Navždy budu mít s Tebou spoje-nou štědrovečerní půlnoční. Na těch pár vteřin, kdy jsi na kůru na skleněný poklop od sýrů odbíjel půlnoc, a střepy nám po-stupně padaly k nohám, se nedá zapomenout. Paní učitelka Dolečková měla s námi co dělat, aby se sbor nerozložil. A to byl jen jeden z Tvých vtípků.

Děkuji. Děkuji za roky, kdy jsme se mohli potkávat, za přátelství, za práci pro farnost. A neméně děkuji Tvé rodině, že nám Tě „půjčovala“.

Věřím, že tam, kde jsi nyní Doma, ti nic neschází, a že nám jednou všem půjdeš s nebeským sborem naproti. Vím, že nikdo není nenahraditelný. Jen po někom to prázdné místo zůstává dlouho. Tak nám ho pomoz zaplnit.

Marie Jägerová

PODĚKOVÁNÍ

V nedávné době jsme prožili pohřební bohoslužbu spojenou s poděkováním za život mého manžela Václava. Dovolte mi, abych poděkovala otci Oldřichovi za její důstojný průběh a slova útěchy. Zároveň chci poděkovat všem zúčastněným, kteří v takovém hojném počtu přišli. Mé poděkování patří rovněž Petru Buryškovi a Janu Dostálovi za hudební doprovod, zároveň i chrámovému sboru a dalším hudebníkům. Vážím si projevů útěchy a jsem vděčná všem, kteří nám svou pomocí umožnili prožít opravdovou duchovní slavnost.

Vlasta Dudková s rodinou

VZPOMÍNKA NA PANA VÁCLAVA DUDKA

V pátek 27. listopadu jsme na jeho poslední cestě doprovodili pana Václava Dudka. Náš velký chrám sv. Václava bývá jen výjimečně zcela přeplněn lidmi; tolik se nás sešlo k tomuto rozloučení. Říkáva se, že doma se zřídka stává někdo prorokem. On již delší dobu žil v ústraní mimo veřejný život. Lidé se tedy přišli rozloučit s člověkem, jehož život uznávali a jeho charakter a obětavost oceňovali. A to ve farnosti, ve městě i v jeho zaměstnání.

Odešel a mně z paměti vystupují chvíle, kdy jsem s panem Dudkem připravoval články o rozsáhlých opravách našeho kostela v osmdesátých letech (Farní zpravodaj 2014/1). On říkal *“Nejprve byla zřízena vápenka a do ní vyhašeno vápno.”* Jeden z tehdejších brigádníků mi teď vyprávěl: *„Toho vápna bylo snad sto centů. Začátek práce byl domluven na 8 hodin ráno. Přišel jsem později, až o půl deváté.*

Václav (Dudek) tam pracoval sám a já nikdy nezapomenu na jeho rozzářené oči a radost, že při té práci nezůstane sám...

My jsme se do Žamberka vrátili po mnoha letech. Dobře se nám zde již deset roků žije v chalupě, rekonstruované podle plánů pana Dudka.

Často jsme se potkávali a každé naše setkání bylo srdečné. Velmi přátelská nálada byla i o letošním farním dnu 28. září. Všichni jsme obdivovali manžele Dudkovy, jak s radostí a potěšením spolu tančí na farní zahradě. Je to pro mne i obraz jejich dlouhého společného života.

Jaroslav Schröffel

VÁŽENÍ A MILÍ FARNÍCI – BRATŘI A SESTRY V KRISTU!

Blíží se vánoce i konec roku, a to je příležitost, aby světlo Boží Lásky mohlo zářit i v našich životech! Dostali jsme dar víry a 8. prosince vyhlašuje náš papež František „Rok milosrdenství“ – a to je obrovská nabídka pro řešení problémů celého světa! Boží milosrdenství nabízí spásu každé lidské duši. A každé křesťanské duši nabízí, aby se na záchraně spolupodílela svým milosrdenstvím, prokazovaným v každodenním životě.

Máme možnost zapojit se konkrétním způsobem v naší farnosti: pomocí při všech potřebných pracích, ale i ve vzájemném setkávání a službě, aby se našlo víc ochotných rukou, zejména mladších, k úklidu a výzdobě kostela, při praní bohoslužebných oděvů všeho ostatního, ale také ministranti, lektori, apod. Abychom dovedli navštívit a pomoci starým, nemocným či osamělým, a tak vytvářeli opravdové společenství Božích dětí a ukazovali tak skutečné a tolik potřebné hodnoty lidského života těm, kteří dar víry nemají. Ukázat, že víra je nejcennější dar – a ne břemeno! Že svoboda není dělat si, co chci beztrestně – tedy i zlo. Ale skutečná svoboda Božích dětí je vymanit se z područí zla a jeho důsledků! A když zlo nechci, protože přináší bolest a záhubu, tedy ho nesmím. A dobro chci, protože vede ke spáse, tedy ke štěstí, musím umět přinést i oběť, vždyť to je cesta k záchraně! Také se bude konat Tříkrálová sbírka (TS) na pomoc všem trpícím a potřebným jak u nás, tak i ve světě. Hledáme tedy děti i dospělé, abychom v sobotu 9. ledna 2016 mohli navštívit co nejvíce obyvatel Žamberka. A pak eventuálně ještě i v neděli, kam nestihneme přijít v sobotu.

Také v neděli 10. ledna by měl v našem kostele sv. Václava zaznít Tříkrálový koncert duchovní hudby v 15 hod. (15 hod. je předběžný čas. termín), a to je krásná příležitost: zážitek duchovní a citový spojit s pomocí trpícím. I při tříkrálové sbírce hlavně přát všude lásku, pokoj a dobro, a tak spojovat ukazování, přání i prožívání hodnot, které právě o vánocích přinesl Ježíš do tohoto světa, aby zachránil naše lidské duše!

Kéž se nám s Boží milostí podaří přijmout a předat co nejvíce Božích darů!

To nám všem přeje a vyprošuje:

Zdislava Králová – asistentka TS v Žamberku

POKOJ VE MNĚ – POKOJ S TEBOU

Tak zní motto letošního ročníku Betlémského světla. Tak jako každoročně bude převzato 12.12.2015 ve Vídni. Pro Betlémské světlo se vydají skauti z Brna a dopraví je do České republiky. V sobotu 19.12.2015 bude rozváženo vlaky po celé vlasti. I naši skauti se vydají do Ústí nad Orlicí a Betlémské světlo přivezou do Žamberka. Bude k dispozici na faře nebo v papírnictví až do Štědrého dne.

Kuba Kladiovo

MODLITBY MATEK

V září se nám narodil Vojtíšek a tak jsem se stala novopečenou maminkou. To ve farnosti nezůstalo bez povšimnutí a hned mi bylo nabídnuto, jestli bych nechtěla chodit na modlitby matek. Nevěděla jsem přesně, co si pod tím mám představit, ale řekla jsem si, že to zkusím. A stálo to za to!

Modlitby matek se na různých místech modlí maminky v celé republice. Je vytvořena speciální brožurka, ze které se čtou jednotlivé modlitby, mezitím se čte evangelium nebo některý úryvek z písma a na konci každá maminka může říci své prosby a poděkování. Většinou prosí za své děti, manžela, rodiče, sourozence, prarodiče, kmořence a může zde požádat o modlitby za někoho, kdo aktuálně potřebuje Boží pomoc a ochranu.

Tady v Žamberku se scházíme jednou za čtrnáct dní u jedné z nás doma. Některé maminky se schází bez dětí, ale my bereme děti s sebou. Jsou ještě malé a tak je to někdy náročné, ale zároveň krásné. Mnohokrát modlitby přerušujeme, jeden potřebuje nakojit, jiný čůrat a další nám zrovna potřebuje něco říct. Ale myslím, že je to potřebné pro všechny. Děti si pohrají s ostatními vrstevníky a my se můžeme na chvíli duchovně zastavit a poté si popovídat o vzájemných radostech a starostech spojených s rodinou.

Tímto bych také chtěla poděkovat za to, že jsem byla do společenství s láskou přijata, a ráda bych k nám pozvala i další maminky.

A na závěr pro zajímavost podotýkám, že někde se scházejí i tatínkové k modlitbám otců ☺

Markéta Marková

PLESOVÁ SEZONA

Letošní plesová sezona začala čtvrtým F-plesem v Nekofi, který se konal 14. listopadu. Tyto F-plesy mají vždy určité téma, tím letošním byl čas. A tak zde bylo mnoho dekorací v podobě budíků, různých hodin a jiných věcí spojených s časem. K poslechu a tanci hrála kapela Medium. Výběr skladeb byl rozsáhlý, převážně v rytmu klasiky. Kladně hodnotím taneční pořádek, kdy mají možnost tančit opravdu všichni, kdo a s kým

chce. Nechybělo ani předtančení, půlnoční překvapení a bohatá tombola. Kdo chtěl, mohl se zvětšit ve fotokoutku. Odtud pochází mnoho komických i standardních fotografií. Ples měl poměrně velký počet návštěvníků, hlavně mládeže. Hodně nás odjíždělo až po skončení celého programu, když přestala kapela hrát.

Další týden jsme vyrazili na druhý ples, s názvem K-ples, do Nového města nad Metují. Společně s partou mladých z okolí jsme se natěsnali do dvou osobních vozidel. Zde také hrála kapela Medium. Všiml jsem si, že tam tančí i pan Pavel Bělobrádek, předseda strany KDU-ČSL. Protože i zde fungoval fotokoutek, požádal jsem ho, zda by mu nevadilo, kdybychom se s ním vyfotili. Velice ochotně souhlasil. Bylo příjemné si s ním potom ještě chvíli popovídat. Jeho vstřícnost a bezprostřednost nás opravdu překvapila. I na tomto plese jsme vydrželi až do konce.

Třetí ples, kterého se naše parta zúčastnila, se konal v kulturním domě v Ústí nad Orlicí s názvem Ples pro tebe. Tento ples byl pořádán na podporu Papežských misijních děl. Zde pro změnu hrála kapela Black band a Tiger swing. Součástí programu byla i poutavá a zajímavá přednáška o Filipínách, dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí. Moc jsme si to i tady užili a těšíme se zase někdy na další ples.

Václav Rendl

PODĚKOVÁNÍ ZA POMOC POTŘEBNÝM

Předposlední říjnová neděle je každoročně věnována na podporu misíí skrze modlitbu a finanční příspěvky ve všech katolických kostelích. Papežská misijní díla vždy připravují krásné kalendáře s fotografiemi z míst, která navštěvují misionáři a kam poté putuje naše pomoc. Chtěla bych vyjádřit poděkování za finanční podporu, která na letošní misijní neděli v chrámu svatého Václava v Žamberku jen za kalendáře a jiné misijní materiály činila 4129 Kč.

Další radostí pro mě byla ochota některých maminek a dětí, které se sešly k adventnímu tvoření na faře v Žamberku, díky čemuž jsme mohli druhou adventní neděli po mši svaté nabídnout za dobrovolné příspěvky výrobky dětí při adventním jarmarku na faře. Tentokrát jsme vybranou částku rozdělili a podpořili kromě projektů Papežských misijních děl také děti postižené válkou v Sýrii, a to prostřednictvím Charity. Vybraná částka byla 2570 Kč.

Ve výprodeji byly také některé knihy z farní knihovny za symbolický příspěvek 10 Kč za knihu. Této možnosti však využilo jen málo z vás. Za 100 Kč tak můžeme do farní knihovny zakoupit pouze menší publikaci, ale i tak vám patří veliké díky, že máte zájem podpořit tuto službu farníkům.

Přeji všem požehnaný advent a pokojné prožití nadcházejících svátků.

Marie Souradová

ZE ŽIVOTA MISIJNÍHO KLUBKA VE SLATINĚ NAD ZDOBNICÍ

Od našeho posledního příspěvku ve Farním zpravodaji uběhlo několik měsíců, tak vás alespoň v bodech seznámím s některými událostmi, které se nám za tu dobu s Misijním klubkem v naší farnosti podařilo uskutečnit.

Červnové zakončení školního roku s Misijním klubkem na Základní škole ve Slatině jsme vyplnili modlitbou za uplynulý školní rok, zpíváním i hrou, a pozvali jsme na ně i rodiče.

Při poutních oslavách ve farnosti proběhl Misijní jarmark®, ze kterého jsme odeslali 4.210,-Kč na pomoc chudým dětem v misích. Na začátku září jsme byli pozváni na mši svatou pro rodiny s dětmi s žehnáním školákům do Rychnova n. Kněžnou, při které jsme zazpívali a zahráli a i ty

nejmenší děti se aktivně zapojily do liturgie.

Velkým dnem byl pro nás 3. říjen, kdy v rámci Misijního dne 2015 byla slavnostním obřadem přijata do PMDD malá Maruška z našeho klubka.

Misijní neděli jsme slavili v kostele sv. Jiří v Javornici, (u nás mše sv. na Misijní neděli nebyla), děti připravily komentovaný obětní průvod, hudební doprovod a misijní dárky pro všechny přítomné.

Podzimní tvoření se v listopadu uskutečnilo u jedné z maminek. Maminky vyráběly dekorace a výzdobu do svých domovů a drobnější dárky na Misijní jarmarky® a děti si mohly společně pohrát a vyzkoušet jednoduché zápichy.

Misijní bohoslužby pro členy PMDD z okolí jsme se zúčastnili na začátku listopadu v Rychnově s dětmi z ostatních klubek. Bylo to velmi požehnané setkání, na které se děti moc těšily. Fotografie jsou ke zhlédnutí na webu missio: <http://www.missio.cz/galerie/foto/aktivita-pmd/misijni-bohosluzba-pro-rodiny-s-detmi-v-rychnove-nad-kneznou/>

13. listopadu se uskutečnilo setkání pro maminky s dětmi, při kterém si děti zahrály mimo jiné misijní pexeso a maminky připravovaly tvořivé odpoledne v adventní době.

Z Perníčkového odpoledne ve Slatině si můžete prohlédnout fotografie na misijním webu: <http://www.missio.cz/galerie/foto/aktivity-pmd/pernickove-odpoledne-ve-slatine-nad-zdobnici/>

Advent jsme začali uspořádáním jarmarku ve Slatině, jehož výtěžek (přes 5.000,- Kč) podpořil projekt PMD Jeden dárek navíc® pro děti v Keni. Přispěli jsme na jídlo, zdravotní péči a vzdělání sirotků. Tento projekt můžete podpořit i Vy prostřednictvím našeho Misijního jarmarku® v CCSH Žamberk, ul. Českých bratří, kde budeme mít vystavené výrobky dětí a maminek až do konce roku.

Nyní připravujeme vánoční návštěvu nemocných a starých lidí s misijními dárky, každý den plníme úkoly z Adventního misijního kalendáře a náš misijní závazek, kterým je modlitba za děti v misiích a Misijní bonbónek.

Děkuji všem, kdo nás jakýmkoliv způsobem po celý letošní rok podporovali a rodičům za pomoc při jednotlivých setkáních.

Na závěr připojuji slova papeže Františka: "Chudé nikdy nenechávejme samotné" a „Buďte vždycky na cestě s ctností poutníka: a tou je radost“.

Přeji Vám Boží radost a pokoj o Vánocích i v celém příštím roce!

Za Misijní klubko ve Slatině nad Zdobnicí *Bronislava Halbrštátová, diecézní ředitelka*
PMD, www.missio.cz

VĚDOMOSTNÍ KVÍZ NEJEN PRO MINISTRANTY

LITURGIE:

1. Seřaď, jak jdou po sobě liturgické doby dle liturgického roku, vypiš. (je jich šest)
2. Kolik neděl má liturgické mezidobí?
3. Čím končí doba velikonoční?
4. Co je to homilie?
5. Co je Credo?
6. Co je Gloria?

BIBLE:

1. Co přikázal Bůh Abrahámovi?
2. Co stavěli Babyloňané, proč?
3. První lidé se jmenovali?
4. Jaký Boží příkaz porušili?
5. Kdo je svedl? (podoba, kdo to byl)
6. Jak je Bůh potrestal?

NĚCO Z HISTORIE I SOUČASNOSTI

V našem žambereckém kostele sv. Václava máme téměř 300 roků krásná barokní díla, svědectví tvořivosti lidí, kteří v dané době zhotovovali vše s pomocí jen ručního nářadí a nástrojů, bez pomoci strojního zařízení. Podle současného posuzování má vše uměleckou, v penězích téměř nevyčíslitelnou hodnotu.

Mnozí návštěvníci kostela vůbec netuší, k jaké krásné úpravě došlo na hlavním oltáři v nejdůležitějším místě, ve svatostánku, v nedávné době. Nyní je vnitřní část vyzdobena nově ozdobnou textilií.

Děkuji, že jsem se mohl zúčastnit a podílet se málo na úpravě vnitřního prostoru otočné konstrukce. S úctou obdivuji vynalézavou tvořivost řemeslníků, realizovanou před staletími. I nynější dílo je mistrovské. Děkujeme našemu duchovnímu správci za starostlivou péči o zachování a obnovu dědictví.

Zdeněk Bureš

DĚDICTVÍ OTCŮ ZACHOVEJ NÁM PANE...

Tímto známým popěvkem začínám zprávičku o tom, co se děje v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské v Písečné, protože mi připadá hodně výstižný. Jistě jste si všimli, že kostel prochází dlouhodobými opravami. A jak to tedy všechno probíhalo?

Díky příslibu finanční podpory z fondu „Program obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností“, bylo v průběhu roku 2011 rozhodnuto o opravě věžičky kostela nad presbytářem. Do konce roku se náklady vyšplhaly na 200 580,- Kč, ovšem odkryté dřevo ukázalo svou zkázu a bylo nutné vyrobit celý nový dřevěný skelet. Oprava se

tedy musela zakonzervovat do dalšího roku. Díky Bohu se v roce 2012 podařilo nashromáždit potřebných 355 888,- Kč a oprava malé věže byla dokončena. Obnovení střešní krytiny nad presbytářem stálo 147 644,- Kč.

Na konci roku 2014 svitla naděje další finanční podpory. A tak i přesto, že P. Oldřich se zatím nechtěl do nové opravy pouštět (v ostatních kostelích jich probíhalo a probíhá stále dost), zkusil využít tuto příležitost a doslova zářící výsledek můžete vidět tyto dny na našem kostele. Odkrytá věž vydala zajímavé informace, které budou v digitální podobě na farních stránkách. I díky dobrému stavu dřeva věže se práce započatá v září rychle přiblížila k závěru. Firma „ Poličská stavební a.s.“ pracovala za každého počasí, často do tmy a o víkendech. Na svátek sv. Kateřiny začala bourat lešení a 1. adventní neděli se dílo ukázalo nám všem.

Kostel sv. Kateřiny zažil i další zázrak. V sobotu 7.11.2015 byl do věže vyzdvížen nový 100 kg zvon. Věnovaný jako poděkování za dar uzdravení paní, která si nepřeje být jmenována. Alespoň tímto způsobem ji děkujeme a vyprošujeme Boží požehnání.

Co se stihlo do zimy, je prozatím uděláno. Přibližné náklady na věž činí dosud asi 498 000,- Kč. Všechny rozdíly mezi nashromážděnými finančními prostředky a skutečnými náklady jsou hrazeny z darů a sbírek farníků a dobrodinců celé farnosti. Adventní koncert 5.12. pořádaný OÚ Písečná přispěl na opravu 5 730,- Kč.

Firma pana Běťáka dokončuje nové obložení schodů do sakristie. Co se stihlo do zimy, je prozatím uděláno. Bude nutné ještě dokončit krytinu nad hlavní lodí kostela. Vše

ale opět závisí na penězích.

Bude nutné ještě dokončit krytinu nad hlavní lodí kostela a opravit rozpadající se schody k sakristii. Vše opět závisí na penězích.

Rádi ke „Kateřině“ a přilehlému hřbitovu chodíme. Myslím, že pohledem z hradu Žampach a vršku Kozince na tuto dominantu se nelze nabažit. I to je výzvou, abychom přispěli k jejímu zkrášlení a uchování. Předem děkujeme všem dobrodincům, kteří nám mohou s dokončením tohoto záměru pomoci.

Poděkování náleží především P. Oldřichovi a jeho spolupracovníkům, jež mají odvalu se do takto náročných projektů pustit. A také dalším obětavým lidem, kteří se jakkoli podíleli na těchto opravách a dědictví otců pomáhají zachovat.

Bohu díky za Jeho ochranu a přízeň.

Podrobnější výpis financování oprav najdete v kostele na nástěnce.

Hanka Ryšavá

VZPOMÍNKA NA PÁTERA JANA ŠIMKA, JAK JE ZAPSÁNO VE FARNÍ KRONICE:

V jeho osobnosti bylo něco, co silně přitahovalo, proto byl oblíben nejen u věřících, ale i u ostatních lidí. Krásné vzpomínky mají účastníci půlnočních mší svatých. Po odtroubení půlnoci vyšel p. děkan ze sakristie s Jezulátkem v ruce do šera kostela k Betlému, tam je položil do jesliček a zůstal klečet, dokud zpěváci na kůru neskončili píseň "Tichá noc". Kostelník zatím pomalu rozsvěcoval elektrická světla.

opsala Marta Motlová

VÁNOČNÍ VELEPÍSEŇ LÁSKY PRO HOSPODYNĚ, (SRV. 1 KOR. 13, 1 - 8)

Kdybych svůj dům perfektně ozdobila světelnými řetězy, jedlovými větvíčkami a cinkajícími zvonečky, ale neměla lásku ke své rodině, nejsem nic víc, než dekoratérka.

Kdybych se lopotila v kuchyni, napekla kila vánočního cukroví, navařila labužnické pokrmy a připravila vzorově prostřený stůl, ale neměla lásku ke své rodině, nejsem nic víc, než kuchařka.

Kdybych pomáhala vařit polévku pro bezdomovce, zpívala koledy v domově pro seniory a všechn svůj majetek darovala pro dobročinnost, ale neměla lásku ke své rodině, nic by mi to neprospělo.

Kdybych ověsila vánoční stromeček třpytivými baňkami a vánočními hvězdami, zúčastnila se úchvatných slavností, zpívala sóla v kostelním sboru, ale zapomněla na Ježíše, potom jsem nepochopila, oč o Vánocích běží.

Láska přeruší pečení, aby mohla vzít dítě do náručí.

Láska zanechá zdobení a políbí manžela.

Láska je přátelská a trpělivá navzdory chvatu a stresu.

Láska druhým nezávidí jejich dům s vzácnými vánočními porcelánovými servisy a nádhernými ubrusy.

Láska neokřikuje děti, ale je vděčná za to, že jsou.

Láska nedává jen těm, od kterých může něco očekávat, ale ráda obdarovává právě ty, kteří to nemohou oplácet.

Láska všechno vydrží, všemu věří, vždy doufá, všechno snáší. Láska nikdy nepřestává.

Mobilní telefony špičkové kvality se rozbijí, perlové náhrdelníky se ztratí, golfové hole zrezaví. Ale darovaná láska zůstane.

z internetu vybrala Jana Jägerová

VÁNOČNÍ SKAUT

Třináctiletý Frank dostal všechny dárky, které si přál, přesto nebyl šťastný, protože to byly první Vánoce, které prožíval bez svého bratra. Ten rok ho totiž zabil bezohledný řidič. Frankovi starší bratr moc scházel. Druhý den odpoledne se vydal za svým kamarádem. Venku byla zima, a tak si oblékl svůj nový dárek – vlněnou kostkovanou bundu, která se mu moc líbila. Všechny ostatní dárky si naložil na sánky. Doufal, že najde vedoucího svého skautského oddílu. Byl to moudrý člověk, duševně bohatý a výborný kamarád. Bydlel v odlehle části města, kde žili ti nejchudší a živil sebe i rodinu příležitostnými pracemi. Frank ho doma nenašel, a tak se zklamaně vydal na cestu zpátky. Pomalu šel ulicí a občas za rozsvícenými okny zahlédl nazdobený vánoční stromček. Za

jedním oknem však uviděl jen zašedlou místnost. U vyhaslého krbu uviděl ženu, jak pláče. V té chvíli dostal nápad – ještě dnes nevykonal žádný dobrý skutek. Trochu nejistě zaklepal na dveře. Žena, když uviděla plné sánky dárků, si pomyslela, že asi dělá sbírku. „Ale já ti nemůžu dát žádné peníze ani dárek. Nemám nic ani pro svoje děti.“ „Proto jsem přišel,“ odpověděl Frank. „Vyberte si z těch saní dárky pro vaše děti.“ Překvapená žena nevěřicně zírala na nečekaného dodavatele dárků, pak s ostychem vybrala pár sladkostí, hru, letadélko a skládačku. Když si vybrala i novou skautskou svítilnu, Frank málem vykřikl. „A neřekneš mi, jak se jmenuješ?“ zeptala se žena, když Frank odcházel. „Můžete mi říkat Vánoční skaut.“ Franka ta návštěva dojala a v srdci ucítil záblesk radosti. Poznal, že jeho žal není jediným žalem na světě. Než prošel celou

chudinskou čtvrtí, rozdál zbývající dárky. Vlněnou kostkovanou bundu daroval promrzlému chlapci. Čím víc se blížil k domovu, tím se mu šlo hůř. Bylo mu zima a cítil se nesvůj. Jak jenom vysvětlí rodičům, že rozdál všechny dárky? Jak jim to má říci, aby to pochopili? - „Kdepak máš dárky, synku?“ zeptal se otec. „Rozdál jsem je.“ „Letadlo od tety Susan? A bundu od babičky? A baterku? Tobě se nelíbily?“ „Moc se mi všechny líbily,“ odpověděl sklesle Frank. „Jak to teď vysvětlíme příbuzným? Strávili přece tolik času vybíráním dárků a kupovali je pro tebe, abys věděl, že tě mají rádi. ...“ Otec promluvil pevným hlasem: „Sám sis vybral, Franku. Na jiné dárky peníze nemáme.“

Bratr pryč, rodiče zklamaní – Frank se najednou cítil strašně osamocený. Nečekal za svůj čin žádnou odměnu, protože věděl, že dobrý skutek by vždycky měl být sám o sobě tou nejlepší odměnou, jinak by se poskrnul. Proto nechtěl žádný dárek znovu. Pochyboval jen, jestli ještě vůbec někdy v životě pocítí nějakou radost. Myslel, že dnes večer ji zažil, ale byl to jen prchavý okamžik. V posteli pak dlouho myslel na bratra a plakal, až se unavil k spánku. Ráno přišel do kuchyně, kde rodiče poslouchali vánoční hudbu. Po chvíli se ozval hlasatel: „Přeji vám všem radostné vánoce! Nejkrásnější vánoční zážitek jsme se dověděli od obyvatel našeho města. Jejich děti včera dostaly dárky od mladíka, který si říká Vánoční skaut. Nikdo neví, kdo to je, ale děti tam tvrdí, že je to určitě pomocník samotného Ježíška. Frank ucítil na ramenou tátovy ruce a maminka se na něj usmívala skrze slzy. „Proč jsi nám to neřekl? Nenapadlo nás to. Jsme na tebe opravdu hrdí, synku.“ – Z rádia se znovu ozvaly koledy a naplnily hudbou celý dům: „Pějme chválu Bohu a na zemi pokoj lidem...“

Z <http://farnostsuchdol.webnode.cz/pribehy-k-zamysleni-i-povzbuzeni/vanocni-skaut/>
vybrala *Markéta Marková*

SEKULÁRNÍ FRANTIŠKÁNSKÝ ŘÁD

Rozhodující osobou pro náš život je Kristus – Ježíš Nazaretský. Oslovil nás způsob, jakým jej následoval **František z Assisi** (1181 - 1226).

Třetí řád byl založen r. 1221 sv. Františkem z Assisi. Jeho jedinečné pochopení evangelia dalo vznik hnutí obnovy, zahrnující také ty, kteří nemohli vstoupit do Prvního (mužského) či Druhého (ženského) řádu. Toto hnutí lidí žijících ve světě vešlo do historie pod názvem Třetí řád, nyní se nazývá Sekulární františkánský řád (SFŘ).

Tento řád dodnes přetrvává z dob Františkových a je rozšířen téměř po celém světě. Sdružuje lidi žijící v rodinách, tedy i prosté lidi, duchovní i laiky. Člení se na mezinárodní, národní a místní společenství. V ČR je kanonicky ustanovených 50 místních bratrských společenství (MBS) s přibližně 800 členy. Základním pravidlem pro život sekulárního františkána je uvádět v život evangelium, podobně jak to dělal svatý František.

Tradiční české vánoce jsou nemyslitelné bez betlému, málokdo však ví, jak to bylo s prvním betlémem:

PRVNÍ "ŽIVÝ" BETLÉM SVATÉHO FRANTIŠKA

S tradicí betlémů či jeslíček jsou neodmyslitelně spjata dvě jména: Greccio a sv. František z Assisi. Zatímco druhé není třeba představovat, první je jméno italského středověkého městečka, asi 50 km od Rieti s jeden a půl tisícem obyvatel. Těžko by dnes

patřilo ke známým a hojně navštěvovaným místům, kdyby předkové dnešních "greccianů" nadšeně nepřijali kázání Chudáčka z Assisi. I prostá krása tohoto místa přispěla k tomu, že si jej František velmi oblíbil.

Tři roky před svou smrtí (zemřel 1226 v Assisi) – tedy v roce 1223 – byl právě v Grecciu inspirován k tomu, aby zvláštním způsobem oslavil svátky Narození Páně. Požádal proto papeže Honoria III. o povolení, aby směl v lese u městečka sehrát to, co popisuje Lukáš ve svém evangeliu: narození Spasitele v jeskyni. Povolení bylo dáno, a tak se Greccio stalo místem prvního živého betlému od doby skutečného Vtělení.

Tomáš z Celana, autor světcova životopisu *Vita Prima*, píše:

Proto musím vzpomenout a uctivě vyličít onu slavnost, kterou konal tři roky před svou slavnou smrtí u vesničky, jménem Greccio, v den Narození našeho Pána Ježíše Krista. V té krajině žil muž dobré pověsti a ještě lepšího života, jménem Jan. František ho zvlášť měl rád, protože přes znamenitou pověst a vážnost, kterou tam požíval, pohrdal šlechtictvím těla a snažil se dosáhnout šlechtictví duše. Toho si – jak často činíval – povolal blažený František k sobě. A řekl mu: "Chceš-li, abychom bližící se slavnost Vánoc slavili u Greccia, pospěš si a pečlivě obstarvej, co ti říkám. Chtěl bych totiž slavit památku toho Dítěte, které se narodilo v Betlémě a chtěl bych, pokud možno, vidět svýma očima hořkou nouzi, kterou už jako dítě musilo snášet, jak leželo v jeslích, u nichž stál vůl a osel, i jak leželo na seně." Když to dobrý a oddaný muž uslyšel, spěšně na jmenovaném místě připravil všechno, jak mu světec uložil.

Den radosti se přiblížil, čas jásotu nadešel. Z různých chýší přišli bratři, muži i ženy z okolí, jak jen mohli, připravili svíce a pochodně, aby osvětlili onu noc, která ozářila jasnou hvězdou všechny dni a roky.

Konečně přišel světec, všecko našel připraveno, viděl to a radoval se. Postavili jesle, přinesli seno a přivedli i vola a oslíčka. Je uctěna prostota, povýšena chudoba, zvelebena pokora a z Greccia se stává nový Betlém. Noc je jasná jako den a lidé i zvířata se cítí blaženě. Lidé se sem scházejí a naplňuje je nová radost z obnovené tajemné události. Les zní písněmi a od skal se odráží jásot. Bratři zpívají, přinášejí tak Bohu náležitou chválu, a celá noc jásá čistou radostí. Světec stojí u jeslíček, vzlyká bolestí a zároveň je proniknut svatou zbožností a podivuhodnou radostí. U jeslí se slaví slavná mše svatá – kněz pocítí netušenou útěchu.

Světec si obléká jáhenská roucha – byl totiž diakonem – a libozvučným hlasem zpívá evangelium. Jeho hlas, jeho silný hlas, jeho něžný hlas, jeho jasný hlas, jeho libozvučný hlas zve všechny k nejvyšší chvále. Pak shromážděnému lidu káže o narození chudého Krále a blahořečí městečku Betlému

Více se můžete dozvědět na www.sfr.cz

Za Místní bratrské společenství SFR Brandýs nad Orlicí připravila *Jindřiška Kučerová*

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI KVÍZU.

LITURGIE:

1. Advent, Vánoce, Liturgické mezidobí, Doba postní, Velikonoce, Liturgické mezidobí
2. 34
3. Letnicemi, slavností Soslání Ducha svatého
4. Kázání
5. Věřím v jednoho Boha
6. Sláva na výsostech Bohu

BIBLE:

1. Obětovat jeho jediného syna Izáka
2. Babylonskou věž, nepotřebují už Boha, postarají se o sebe sami, budou slavní
3. Adam a Eva
4. Pojedli ovoce ze zakázaného stromu
5. Had – Ďábel
6. Vyhnał je z ráje

POŘAD VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB 2015

		Žamberk	Písečná	Slatina nad Zdobnicí	Lišnice
Čtvrtek 24.12.	Štědrý den	24.00	16.30	22.00	15.00
Pátek 25.12.	Boží hod	9.15	11.15		
Sobota 26.12.	sv. Štěpána	16.30 zám. kaple		18.00	
Neděle 27.12.	Svaté rodiny	9.15 **	11.15 **		7.30 **
Pondělí 28.12.	Mládátka betlémská	7.30			
Čtvrtek 31.12.	sv. Silvestr	17.30 ***		16.00 ***	
Pátek 1.1.	Matky Boží	9.15	11.15		

Pozn.: ** s obnovou manželských slibů; *** ukončení občan. roku

Boží požehnání ať Vás provází a prožíváte poklidné a radostné sváteční dny.

S Vděčností za to dobré *P. Oldřich Kučera*

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Těší nás, že máte zájem o zkvalitnění našeho občasníku. Další písemné příspěvky můžete osobně předat někomu z redakční rady nebo posílat e-mailem na níže uvedenou adresu. Další číslo vyjde v březnu.

Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 5 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vhazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: Ondřej Jäger, Václav Ježdík, P. Oldřich Kučera, Roman Moskva a Marie Souradová. Technické zpracování: Ondřej Jäger, Václav Ježdík a Roman Moskva. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: zpravodaj@farnostzamberk.cz; www.farnostzamberk.cz
Fotogalerie: <http://farnostzamberk.rajce.idnes.cz/>